CHƯƠNG 2179

Trừng phạt, Vô Vọng Hải đáng sợ

“Ta đi, ta đi, ta đi……”

Một người trong số đó nói: “Tiền bối, ta đi gọi hắn tới!”

“Người đó có tu vi Thần Quân cảnh tầng tám, tên là Kim Xà!”

Nói xong, tên kia liền chuẩn bị rời đi.

Hạ Nhân nói: “Ta cho ngươi đi chưa?”

“Các ngươi phải nghĩ cách gọi Kim Xà tới đây cho ta, hơn nữa không được rời đi!”

“Chuyện này……” Người kia cười khổ: “Ta phải đi báo cho hắn, nhưng ta sẽ đi gọi hắn tới đây.”

Hạ Nhân suy nghĩ một lát rồi nói: “Được…… ngươi đi đi. Nếu ngươi không quay lại, ta sẽ giết từng người trong ba huynh đệ của ngươi!”

Lời này vừa dứt, không đợi người kia đáp lại, ba người còn lại đã không chịu nữa.

“Tiền bối, đừng thả hắn về!”

Lại có người nói: “Tên này đi rồi chắc chắn sẽ không quay lại, hơn nữa hắn gọi Kim Xà thì không cần rời khỏi đây, bởi vì trên người hắn có thần phù truyền tin liên lạc với Kim Xà!”

Hay cho một chiêu, chỉ một câu của Hạ Nhân đã khiến tên này tự khai sạch mọi chuyện.

“Thiên Trúc, cho hắn ba nhịp thở. Trong ba nhịp thở mà không làm xong thì vỗ chết ngay, không cần báo với ta!” Hạ Nhân bĩu môi.

“Vâng!” Thiên Trúc đi tới bên cạnh người kia, bắt đầu đếm ngược: “Ba..... hai..... một.....”

Tên kia hốt hoảng móc ra một tấm truyền tin phù, sau đó mở nó lên.

Sắc mặt vốn đang hoảng loạn của hắn lập tức trở nên tự nhiên, trơn tru: “Kim đạo hữu, tới ngoài Tây thành môn, có đồ tốt!”

Chỉ một câu như vậy được gửi đi.

Bởi vì trong thành có thể bay, nên rất nhanh, nữ nhân tên Kim Xà đã hóa thành một vệt cầu vồng đáp xuống trước mặt mấy người.

Ngay khi vừa hạ xuống, nàng đã bị Cố Bạch Bình khống chế.

“Các ngươi.....” Kim Xà nhìn đồng đội của mình, lập tức nổi giận: “Các ngươi lừa ta ư?”

Hạ Nhân lạnh lùng nhìn Kim Xà.

Nữ nhân này có dung mạo khá bình thường, nhưng rốt cuộc có phải dung mạo thật hay không thì không biết được.

“Đạo hữu……” Thấy không ai để ý đến mình, cuối cùng Kim Xà chắp tay với Hạ Nhân, nói: “Lúc trước là ta lừa ngươi…… là ta không đúng!”

“Nhưng Chân Thực Thần Quốc của chúng ta tu chính là Đại Đạo Lừa Dối!”

“Sức mạnh pháp tắc chỉ có thể rút ra từ nhân tính, sau khi rút ra cũng không gây ảnh hưởng quá lớn đến ngươi!”

Hạ Nhân thản nhiên nói: “Ta bị các ngươi lừa, lãng phí mấy chục năm ở nơi này!”

“Nhưng……” Kim Xà nói: “Đại Đạo Lừa Dối vốn là như vậy. Nếu ngươi đã tới Chân Thực Thần Quốc của chúng ta, nhát đao này sớm muộn cũng không tránh khỏi. Hoặc là đưa cho ta, hoặc là đưa cho người khác!”

Hạ Nhân nói: “Lý lẽ hay thật!”

“Vậy bây giờ, nếu bản tọa tu luyện Đại Đạo Sát Lục rồi chém chết toàn bộ các ngươi, có phải cũng hợp tình hợp lý không?”

“Dù sao bản tọa tu luyện Đại Đạo Sát Lục, nhát đao này ngươi cũng không tránh khỏi, đúng chứ?”

“Không phải, không phải……” Kim Xà nói: “Đạo hữu, như vậy là ngươi không nói lý rồi!”

“Nơi này không phải Sát Lục Thần Quốc của ngươi, mà là Chân Thực Thần Quốc của chúng ta!”

“Nếu ở Sát Lục Thần Quốc, ngươi giết ta, ta tuyệt đối không oán thán!”

“Nhưng ở Chân Thực Thần Quốc, ta lừa ngươi thì ngươi cũng chỉ có thể chấp nhận!”

“Không còn cách nào khác, phong tục nước ta xưa nay vẫn như vậy!”

Hạ Nhân thấy không thể nói lý với nữ nhân này, liền ra hiệu bằng mắt. Ngay sau đó, ngón tay Cố Bạch Bình khẽ búng, một luồng thần lực xé gió bay ra, phập một tiếng chém đứt cánh tay phải của nữ nhân kia.

Nữ nhân hét thảm một tiếng, lập tức ngồi phịch xuống đất.

“Các ngươi trộm pháp đạo trên người bản tọa!” Hạ Nhân nói: “Ta cũng không làm khó các ngươi. Mỗi người ngưng tụ một đoàn đưa cho ta, ta sẽ thả các ngươi rời đi!”

“Các ngươi chỉ có…… thời gian nửa nén hương!”

Nói xong, Hạ Nhân phất mạnh tay áo: “Thiên Trúc, sau nửa nén hương, ai không lấy ra bản nguyên thì vỗ chết ngay, không cần nói với ta!”

“Vâng!” Thiên Trúc thật sự châm một nén hương, đứng bên cạnh quan sát.

Năm người nhìn nhau.

Bọn họ chỉ có thể ngưng tụ một đoàn bản nguyên pháp đạo nhỏ nhoi cho mỗi người.

Đoàn bản nguyên này ít nhất cũng gấp trăm lần những gì bọn họ đã lừa Hạ Nhân lấy được.

“Ha ha ha……” Hạ Nhân thu năm đoàn bản nguyên lại, sau đó cười khẽ: “Các ngươi thật may mắn, gặp phải ta!”

“Suốt đời ta không thích giết người!”

“Hôm nay tha cho các ngươi một mạng, đi đi!”

Cố Bạch Bình kéo Hạ Nhân hóa thành một vệt sáng, bay thẳng đi.

Đợi đến khi ba người đã đi xa và biến mất, năm kẻ kia lần lượt chửi ầm lên.

“Đồ chó, không biết là từ thần quốc nào tới, vậy mà chẳng hiểu quy củ gì cả?”

“Đúng vậy, Thần Quốc Lừa Đảo chúng ta…… khụ khụ khụ…… là Thần Quốc Chân Thực, vốn dĩ muốn lừa thế nào thì lừa chứ?”

“Mẹ nó, không có bản lĩnh lừa chúng ta, lại còn dùng cảnh giới ép người, vô sỉ, không biết xấu hổ, đáng chết!”

“Lần sau đừng để ta gặp lại hắn, nếu không ta sẽ vặn đầu hắn xuống!”

Suốt hai năm rưỡi, Cố Bạch Bình và Thiên Trúc thay phiên nhau đưa Hạ Nhân bay đi, cuối cùng cũng tới được nơi gọi là Vô Vọng Hải này!

Hạ Nhân đứng giữa hư không, nhìn biển cả mênh mông dưới chân!

Biển rộng hiện lên một màu xanh lục nhạt kỳ dị!

Không chỉ biển cả có màu xanh lục nhạt, mà toàn bộ bầu trời cũng mang màu ấy.

Ngay cả mặt trời cũng bị phủ lên một lớp kính lọc màu xanh lục.

“Nhìn trên bản đồ, nơi này chỉ là một hồ nước nhỏ!”

“Nhưng tới đây rồi mới biết, biển cả nơi này cũng mênh mông vô tận!”

Cố Bạch Bình nói: “Công tử cẩn thận, nghe nói nước biển nơi này có tính ăn mòn cực mạnh, trong phạm vi vạn dặm quanh bờ biển không có bất kỳ sinh linh nào!”

Trong lúc nói chuyện, Cố Bạch Bình còn lấy ra một tảng đá, ném thẳng xuống nước biển bên dưới.

Sau khi tảng đá rơi xuống nước, lập tức bị làn nước biển xanh lục ăn mòn, phát ra tiếng xèo xèo.

Tảng đá nặng nề nhất thời không chìm xuống biển mà lại nổi trên mặt nước, điên cuồng tự xoay tròn.

Chỉ sau vài nhịp thở, tảng đá khổng lồ kia đã tan biến hoàn toàn.

“Tính ăn mòn mạnh thật!” Cố Bạch Bình nói.

Thiên Trúc nói: “Đây chẳng qua chỉ là đá bình thường, có gì đáng nói?”

Nữ nhân này trực tiếp lấy ra một món thần khí: “Ngươi chống đỡ thử xem!”

Nàng đưa thần khí cho Cố Bạch Bình.

Sau khi được chống mở, trường đao dài tới mấy chục trượng, rồi bị Cố Bạch Bình ném từ trên cao xuống Vô Vọng Hải bên dưới.

Ngay sau đó, thần khí bắt đầu bị ăn mòn.

Chỉ trong vài nhịp thở, thần khí tam phẩm đã hóa thành hư vô.

Lúc này, Thiên Trúc cuối cùng cũng biến sắc: “Trời ơi, những gì bọn họ nói đều là thật, thứ này ngay cả thần khí cũng ăn mòn được sao?”

“Đồ tốt, đồ tốt quá……”

“Mang theo một bình, sau này lúc đánh nhau cứ phun ra, ta không tin đối phương còn sống được!”

Cố Bạch Bình nói: “Ha ha..... vậy trước hết ngươi phải tìm được thứ gì đó để đựng đã. Có thứ gì chịu được sự ăn mòn của thứ này?”

Đúng vậy, chứa nước biển là một vấn đề lớn.

Ánh mắt Hạ Nhân lại chăm chú nhìn nước biển, nói: “Thử thần khí cấp cao hơn!”

Nói xong, ánh mắt hắn chuyển sang Cố Bạch Bình.

Cố Bạch Bình lấy ra một món thần khí ngũ phẩm.

Hạ Nhân lắc đầu: “Không đủ, lấy món lục phẩm ra đi. Nếu bị hỏng, quay đầu ta sẽ đền cho ngươi!”

“Trên người ta có hơn mười món thần khí lục phẩm rồi!”

CHƯƠNG 2180

Tìm kiếm dưới đáy biển

Cố Bạch Bình lại lấy ra một món thần khí lục phẩm của mình ra chống đỡ.

Thần khí ấy hóa thành kích thước ngàn trượng, từ từ tiến vào trong nước.

Khoảnh khắc thần khí xuống nước, nó lập tức phát ra những tiếng xèo xèo, bắt đầu bị ăn mòn tan chảy.

Chỉ là theo phẩm cấp và đẳng cấp của thần khí tăng lên, tốc độ tan chảy và ăn mòn cũng chậm hơn một chút mà thôi.

Nhưng thần khí của Cố Bạch Bình cũng không chống đỡ nổi quá hai tuần hương.

Sau hai tuần hương, thần khí hoàn toàn không thể sử dụng được nữa.

“Đúng là kỳ lạ, rốt cuộc trong nước biển này có thứ gì? Vậy mà có thể ăn mòn thần khí?” Thiên Trúc phất tay ngọc, lập tức có một giọt nước biển từ mặt biển phía dưới bay lên, rồi rơi xuống mu bàn tay trắng nõn nhẵn nhụi của nàng.

“Đừng manh động như vậy!” Sắc mặt Hạ Nhân sa sầm.

Sau đó hắn liền thấy mu bàn tay trắng mềm của Thiên Trúc bị bỏng một mảng.

Để lại một vết sẹo xanh đen.

May mà nước biển không nhiều, chỉ có một giọt.

Dĩ nhiên, sau khi thiêu đốt Thiên Trúc, giọt nước biển ấy cũng biến mất.

“Lợi hại thật!” Thiên Trúc kinh ngạc nói: “Ta là Vu tộc đấy, thân thể mạnh mẽ như vậy mà cũng bị ăn mòn sao?”

Cố Bạch Bình liếc nàng: “Không có đầu óc… Thần khí lục phẩm còn bị ăn mòn, ngươi nói xem?”

“Vậy mà còn phải tự mình thử?”

Lập tức, gương mặt trắng nõn của Thiên Trúc phủ đầy sắc đỏ. Nàng nhìn Cố Bạch Bình nói: “Cố đại tỷ, nói chuyện phải dựa vào lý lẽ, tỷ công kích ta làm gì?”

Thiên Trúc nhanh chóng lại cười lên, ưỡn ngực nói: “Đầu óc của tỷ cũng chẳng khá hơn bao nhiêu!”

“Được rồi!” Hạ Nhân nói: “Hai người đừng cãi nhau nữa…”

“Cố đại tỷ, tìm một nơi hẻo lánh rồi qua đó, dùng Chí Đạo Chung thử xem!”

Ba người tiếp tục bay, lướt qua mặt biển tiến về vùng biển xa.

Cứ thế bay liền sáu bảy ngày, vậy mà không gặp bất kỳ ai.

Nhưng nghĩ lại thì cũng hiểu, nơi này ngoài nước biển có thể ăn mòn vạn vật ra thì chẳng có gì cả, không có thiên tài địa bảo, cũng không có thần khí hay bí cảnh.

Trong tình huống không có việc gì, chẳng ai có thể đến đây.

“Ở đây đi!” Cố Bạch Bình mở thần niệm khổng lồ ra, quét qua phạm vi mười vạn dặm xung quanh.

Hạ Nhân gật đầu: “Thử đi!”

Ngay sau đó, Cố Bạch Bình chống mở Hồng Mông Chí Đạo Chung. Lần này nó không hóa thành kích thước ngàn trượng, chỉ biến thành một chiếc chuông rộng mười trượng, rồi chậm rãi đến gần mặt biển.

Sau đó trên mặt Cố Bạch Bình lộ ra vẻ vui mừng, nói: “Công tử, được rồi… Không bị ăn mòn!”

Nàng đánh bạo ấn Chí Đạo Chung xuống sâu hơn trong nước biển, nhưng Chí Đạo Chung vẫn không có dấu hiệu bị ăn mòn.

“Chắc là không có vấn đề gì nữa rồi!” Cố Bạch Bình nói: “Bây giờ thứ này đã được ta luyện hóa, là bảo bối của ta, ta có thể cảm nhận được trạng thái của nó. Công tử, Chí Đạo Chung thật sự không bị ăn mòn dù chỉ một chút.”

Hạ Nhân nói: “Ta biết!”

Trong lúc nói chuyện, hắn lại lấy ra một quyển sách: Thất Chú Thư.

Lần này Hạ Nhân không cẩn thận từng li từng tí nữa, mà trực tiếp ném cả quyển sách xuống biển đánh bốp một tiếng.

Quyển sách nổi trên mặt nước, cũng không bị ăn mòn.

Dĩ nhiên, nếu thật sự bị ăn mòn hoặc bị nước biển nuốt mất, Hạ Nhân cũng không đau lòng.

Nếu có thể, Hạ Nhân thà rằng thứ đạo pháp nguyền rủa đại đạo khiến người ta ghê tởm này biến mất hoàn toàn.

“Vút…” Ngay sau đó, hắn lại thu Thất Chú Thư về.

“Công tử!” Thiên Trúc hỏi: “Ta nghe người ta nói, lời thề mà tất cả mọi người trên thế gian này lập ra đều sẽ được ghi chép vào Thất Chú Thư, có thật không?”

Hạ Nhân nói: “Chắc là vậy!”

“Nhưng ta chưa luyện hóa thứ này, cũng không nhìn thấy được lời thề của Thần giới!”

Thất Chú Thư chỉ có mười hai trang, trên mỗi trang đều vẽ một đạo thần phù thần bí không thể hiểu nổi.

Còn lời thề ở đâu? Hạ Nhân cũng không biết!

Cố Bạch Bình hỏi: “Công tử, vậy bây giờ chúng ta phải làm sao?”

Hạ Nhân nói: “Rất đơn giản, dùng Chí Đạo Chung bao phủ ba người chúng ta, sau đó lặn xuống đáy biển xem thử!”

“Xem có thể tìm thấy lão tổ của Thiên Trúc dưới đáy biển hay không!”

“Không được!” Cố Bạch Bình lắc đầu: “Công tử, nguy hiểm quá, lỡ xảy ra chuyện gì, cả ba chúng ta đều sẽ bị nước biển này ăn mòn, đến lúc đó thần hồn cũng tan biến!”

“Đúng đúng đúng!” Thiên Trúc cũng hùa theo: “Ta thấy lần này Cố đại tỷ nói đúng!”

Hạ Nhân hỏi: “Các ngươi muốn thế nào?”

Thiên Trúc nói: “Rất đơn giản, trong ba người chúng ta chỉ có Cố đại tỷ có thần niệm, để tỷ ấy mang theo thần chung lặn xuống đáy nước xem xét thực hư!”

“Nếu gặp được lão tổ Vu tộc chúng ta thì lên đây báo một tiếng!”

Cố Bạch Bình nói: “Thế thì không được, lão tổ Vu tộc các ngươi là Vu Đế đúng không?”

Cố Bạch Bình nói: “Sau khi Vu Đế chết, thân thể tự nhiên duỗi ra, không bị đạo pháp ràng buộc, về lý thuyết thân thể của ông ta lớn đến mức nào?”

“Lớn đến mức nào?” Thiên Trúc nghĩ ngợi, rồi nói: “Cái này… đại khái cao khoảng một triệu trượng!”

“Cho dù nằm xuống, cũng là một dãy núi kéo dài hàng vạn dặm!”

“Đúng vậy!” Cố Bạch Bình nói: “Cho dù ta có chạm phải, nhất định cũng sẽ tưởng đó là một dãy núi!”

“Ông ấy là lão tổ của bộ lạc Thiên Trúc các ngươi, nên chắc chắn ngươi có thể nhận ra!”

Thiên Trúc nói: “Không được, ta còn phải bảo vệ công tử nữa!”

“Thế này đi!” Hạ Nhân nói: “Cố đại tỷ, tỷ xuống xem tình hình dưới đáy biển trước. Nếu thật sự không được thì lại để Thiên Trúc đi cùng tỷ!”

“Được!” Cố Bạch Bình gật đầu, sau đó mở thần chung mười trượng bảo vệ bản thể, chậm rãi chìm vào Vô Vọng Hải.

Thiên Trúc thì kéo Hạ Nhân đứng giữa hư không chờ đợi.

Một tháng sau, Cố Bạch Bình lại nổi lên khỏi mặt nước.

Hạ Nhân thở phào một hơi thật sâu.

Dù thế nào đi nữa, Cố Bạch Bình không xảy ra chuyện gì trong một tháng ở dưới nước đã là tin tốt nhất rồi.

Điều đó cho thấy mượn sức thần chung để thăm dò đáy biển là khả thi.

“Công tử!” Cố Bạch Bình lau nước biển trên thần chung, rồi hạ xuống bên cạnh Hạ Nhân.

Hạ Nhân hỏi: “Thế nào rồi?”

Thiên Trúc hỏi thẳng hơn nhiều: “Có nhìn thấy thi thể lão tổ của chúng ta không?”

“Không!” Cố Bạch Bình lắc đầu nói: “Công tử, nước biển này sâu quá, ta nhờ thần chung lặn xuống hai mươi ngày mà vẫn chưa thể xuống tới đáy!”

“Hơn nữa trong nước biển trống rỗng không có gì, thần niệm chịu xung kích cực lớn, phạm vi quét được chưa đến một phần trăm so với trước đây!”

“Vẫn chưa tới đáy sao!” Thiên Trúc thất vọng ra mặt.

Hạ Nhân hỏi: “Dưới nước có thứ gì? Có sinh linh hay yêu quái nào khác không?”

“Không có!” Cố Bạch Bình nói: “Dù sao trong một tháng này, nô tỳ không nhìn thấy bất kỳ sinh linh nào!”

“Nô tỳ lo công tử sốt ruột, nên mới lên đây báo cáo tình hình!”

“Thứ nhất, thần chung thật sự không có vấn đề gì!”

“Thứ hai, nước biển này sâu vô cùng, muốn tìm được Vu Thần, Vu Đế, e rằng không phải chuyện có thể hoàn thành trong chốc lát!”

Hạ Nhân suy nghĩ một lát rồi nói: “Thế này đi, ngươi tiếp tục thăm dò xuống dưới…”

“Hai mươi ngày không xuống tới đáy thì cứ tiếp tục!”

“Nhiệm vụ lần này cũng đơn giản thôi, ngươi không cần thật sự đi tìm thi thể Vu tộc Vu Đế, chỉ cần xem đến khi nào có thể xuống tới đáy!”

“Sau khi tới đáy biển, trước tiên thăm dò sơ qua tình hình dưới đáy, sau đó lập tức nổi lên!”

“Để chúng ta biết Vô Vọng Hải này rốt cuộc sâu bao nhiêu, còn có nguy hiểm chưa biết nào khác hay không?”

“Vâng, công tử!” Cố Bạch Bình nói: “Nhưng… linh khu đan trên người nô tỳ không đủ nữa, nô tỳ cần thêm một ít linh khu đan để bổ sung thần niệm!”

“Bởi vì tiêu hao ở bên dưới quá lớn!”

Hạ Nhân nhìn lại người mình, cũng không có đủ lục phẩm linh khu đan.

Nhưng hắn đã chém giết không ít Thần Vương, từ nhẫn của các Thần Vương倒 lại lấy được một ít nguyên liệu.

CHƯƠNG 2181

Ngươi có chút nhan sắc, quỳ xuống đi

“Ta có một ít, nhưng không nhiều, tổng cộng cũng chỉ khoảng bốn bình thôi!”

Hạ Nhân lấy bốn bình ngọc ra đưa cho Cố Bạch Bình.

Cố Bạch Bình lắc đầu nói: “Không đủ, còn thiếu rất nhiều!”

“Công tử, bên dưới tiêu hao thần niệm vô cùng lớn!”

“Ta cần phải dùng thần niệm quét nhìn không ngừng nghỉ!”

“Nếu không, ở trong nước biển này, tỳ nữ thậm chí còn không thể phân biệt phương hướng trên dưới trái phải!”

Hạ Nhân gật đầu, nói: “Được, chỗ ta vẫn còn một ít nguyên liệu luyện đan!”

Hắn lại lấy nguyên liệu luyện Linh Xu đan ra.

Trước đó từng chém giết mấy vị Thần Vương, trong nhẫn của các Thần Vương không thể nào thiếu loại đan dược và nguyên liệu thiết yếu như Linh Xu đan.

Nhưng hắn lục tìm tất cả nhẫn trữ vật, cũng chỉ phát hiện được vài chục phần mà thôi.

Không còn cách nào khác, đành lấy ra trước cho Cố Bạch Bình luyện đan.

Không có thời gian cường hóa nữa, đương nhiên, phẩm cấp quá cao cũng không thể cường hóa.

Cố Bạch Bình luyện đan như vậy mất cả tháng trời, cuối cùng mới gom đủ hơn hai mươi bình Linh Xu đan.

Phẩm chất rất kém, không phải trung phẩm thì cũng là hạ phẩm.

“Công tử, số đan dược này đủ để tỳ nữ tìm kiếm bên dưới trong khoảng một hai năm!”

“Lần này ngài giao nhiệm vụ gì cho tỳ nữ?”

Nàng trông mong nhìn Hạ Nhân.

Hạ Nhân nói: “Không có nhiệm vụ gì cả, lần này chính thức bắt đầu tìm kiếm thôi!”

“Một mình ngươi không được, để Thiên Trúc đi cùng ngươi!”

“Không được!” Thiên Trúc vụt đứng bật dậy, nói: “Công tử, tuyệt đối không thể!”

“Nếu ta cùng đại tỷ Cố đi xuống, vậy ngài phải làm sao?”

“Bây giờ ngài không có thần niệm, cũng không có thần lực, tùy tiện đến một kẻ Thần Quân cảnh thôi là có thể chém chết ngài rồi!”

“Hai chúng ta đều đi xuống thì ai sẽ bảo vệ ngài?”

“Không được, tuyệt đối không được…”

Hạ Nhân mỉm cười, nói: “Không cần đâu…”

“Các ngươi cũng biết đấy, trong phạm vi mười vạn dặm, trăm vạn dặm quanh Vô Vọng Hải, quanh năm chẳng có bóng người!”

“Sao có thể có người tìm đến được?”

“Hơn nữa, đừng thấy ta mất thần lực, thần niệm cũng không còn, nếu là kẻ bình thường ở Thần Quân cảnh, ta vẫn có thể đối phó!”

Thiên Trúc hỏi: “Vậy nếu đến một vị Thần Vương thì sao?”

Hạ Nhân nói: “Không thể nào trùng hợp như vậy được!”

“Thế này đi!” Cố Bạch Bình nói: “Vừa rồi ta dùng thần niệm quan sát, cách đây không xa có một hòn đảo nhỏ. Trên đảo vắng tanh không một bóng người, cũng không có khả năng có người tìm đến!”

“Công tử, hay là ngài đến đảo trước, chờ bọn ta?”

“Một năm rưỡi, nơi này hẳn sẽ không có ai đến đâu!”

Hạ Nhân gật đầu: “Cũng được!”

Thế là ba người bay đến một hòn đảo nhỏ giữa Vô Vọng Hải.

Hòn đảo rất nhỏ, chỉ rộng vài trăm trượng. Trên đảo toàn đá núi lởm chởm, tiếng sóng biển rì rào không dứt.

Cố Bạch Bình phất tay, dùng thần lực kéo đá xung quanh đến đây, dựng một căn nhà đá cho Hạ Nhân ở.

Sau đó, hai người lưu luyến không rời, một lần nữa chống mở Hồng Mông Chí Đạo Chung, rồi lặn xuống nơi sâu nhất của Vô Vọng Hải.

Còn Hạ Nhân thì ở bên trên chờ đợi!

Mỗi ngày nhìn thứ nước biển xanh nhạt trong Vô Vọng Hải cũng thật buồn chán. Hạ Nhân không lĩnh hội đạo pháp, ngày ngày chỉ ngắm biển, ngắm trời, rồi đi ngủ.

Những ngày tháng khô khan như vậy trôi qua hơn một năm.

Một ngày nọ, trên bầu trời đột nhiên xẹt qua hai luồng sáng.

Tim Hạ Nhân thắt lại: “Mẹ kiếp… trùng hợp vậy sao?”

Hơn nữa, nhìn tốc độ của hai luồng sáng kia, còn nhanh vô cùng!

Đúng lúc Hạ Nhân không biết phải làm sao, hai luồng sáng đã từ hư không hạ xuống, rơi cách trước mặt hắn không xa.

Người đàn ông thân hình cao lớn, toàn thân da đen nhánh, nhìn là biết yêu tộc.

Đáng tiếc, hiện giờ Hạ Nhân không thể thi triển thần thông, cũng không nhìn thấu đối phương, tự nhiên càng không thể nhìn ra tu vi.

Còn người phụ nữ... phụ nữ ở Thần giới rất hiếm người tầm thường, gần như ai nấy đều là mỹ nhân.

Người phụ nữ này thậm chí còn xinh đẹp quyến rũ hơn Cố Bạch Bình ba phần.

“Nhìn gì mà nhìn?” Người đàn ông trừng mắt mắng Hạ Nhân: “Nhìn nữa ta móc mắt ngươi ra!”

Hạ Nhân hít sâu một hơi, nói: “Dựa vào chút tu vi rác rưởi như ngươi mà cũng xứng móc mắt ta sao!”

“Lão phu không cần ra tay, chỉ một ý niệm cũng đủ giết chết ngươi!”

Tuy Hạ Nhân không nhìn thấu tu vi của đối phương, nhưng ít nhiều vẫn có thể đoán được đại khái.

Trước hết, hai người này tuyệt đối không thể là Thần Đế hoặc Thần Hoàng.

Bởi vì đạt đến cảnh giới Thần Hoàng hoặc Thần Đế, chỉ cần phất tay là có thể xé mở hư không, hoặc đả thông vòng xoáy không gian.

Bây giờ nếu bọn họ bay đến đây, vậy tu vi của hai người cũng đã quá rõ ràng.

Nếu là Thần Vương cảnh, muốn đối phó quả thật phải tốn chút công sức.

Nhưng nếu tu vi còn chưa đạt đến Thần Vương cảnh thì chẳng có gì phải nói nữa.

Hai con bướm bay ra, mỗi người một miếng, trực tiếp gặm chết bọn chúng.

“Tên chó chết này!” Người đàn ông phất tay rút ra một thanh khoan đao màu xanh, nói: “Lão tử đường đường là Thần Vương cảnh tầng một, ngươi dám nói ta là rác rưởi?”

Hạ Nhân còn chưa lên tiếng, người phụ nữ bên cạnh đã đưa tay kéo hắn lại, nói: “Đừng nóng vội!”

Nói xong, nàng lại dùng thần niệm truyền âm cho người đàn ông: “Người này không đơn giản, đừng kích động!”

“Vừa rồi ta vậy mà không nhìn thấu tu vi của hắn!”

Người đàn ông truyền âm nói: “Hắn vốn không có tu vi, trên dưới toàn thân không hề có chút dao động linh lực nào!”

“Ta chỉ cần một đao là có thể chém chết hắn!”

“Đừng vội!” Người phụ nữ nói: “Giết hắn cũng không cần gấp nhất thời, không thể mạo hiểm!”

“Được!” Người đàn ông nói: “Nàng đến thăm dò đi!”

Người phụ nữ kéo người đàn ông ra phía sau, cười hì hì nhìn Hạ Nhân, nói: “Xin chào… xin hỏi ngài là…”

Hạ Nhân không trả lời câu hỏi của người phụ nữ, mà nói: “Hai người các ngươi mạo phạm lão phu, lão phu cho các ngươi một cơ hội. Lập tức quỳ xuống đất, giao ra thần nô ấn ký của các ngươi, nếu không chỉ trong một ý niệm, lão phu sẽ diệt sạch hai người các ngươi!”

“Ha ha ha ha…” Người phụ nữ cười lớn: “Tiền bối nói nghe thật nghiêm túc. Xin hỏi tiền bối có tu vi gì?”

Hạ Nhân nói: “Bản đế siêu thoát vạn vật, thành tựu tương lai, một mắt nhìn thấu thiên đạo lòng người, một niệm biết rõ quá khứ tương lai!”

“Đạt đến cảnh giới Thần Đế cũng đã không biết bao nhiêu ức vạn năm rồi!”

“Ồ?” Người phụ nữ cười lạnh: “Nếu tiền bối có thủ đoạn thông thiên, tu vi vô lượng, tại sao còn để tâm đến hai kẻ Thần Vương cảnh nhỏ bé chúng ta?”

“Đường đường Thần Đế, lại cần hai vị Thần Vương chúng ta làm nô bộc sao?”

“Vị Thần Đế này của ngài… e rằng không phải do khoác lác mà có đấy chứ?”

Trong lòng Hạ Nhân lộp bộp một tiếng: Khá lắm, tâm tư người phụ nữ này thật tinh tế.

Có điều, thuật lừa gạt của Hạ Nhân hiện giờ đã được nâng lên một tầm mới, đương nhiên sẽ không bị dăm ba câu của người phụ nữ này làm lộ nguyên hình.

Người phụ nữ tiếp tục nói: “Trong Thần quốc lừa đảo các ngươi có vô số kẻ lừa đảo. E rằng tiền bối tu luyện đại đạo lừa gạt này quá lâu, đến bản thân cũng cho rằng nó là thật rồi chăng?”

“Ngươi không tin ta?” Hạ Nhân mỉm cười, vẻ mặt ung dung tự tại.

Người phụ nữ nói: “Không phải vãn bối không tin, mà là tiền bối muốn thu chúng ta làm nô bộc, chuyện này thật sự không hợp lý!”

Hạ Nhân hít sâu một hơi, nói: “Nha đầu à... thật ra ngươi nói đúng!”

“Trong tình huống bình thường, loại rác rưởi Thần Vương cảnh như các ngươi muốn trở thành nô bộc của bản tọa, căn bản không có phúc phận ấy!”

Trong lúc nói, Hạ Nhân còn đưa tay chỉ gã đàn ông mặt đen phía sau người phụ nữ: “Thứ này dù có quỳ trước cửa nhà lão phu, cầu xin suốt ba mươi vạn năm, lão phu cũng không đồng ý thu hắn làm nô bộc!”

“Thứ này không chỉ có dáng vẻ ghê tởm, mà tu vi còn thấp kém, đối với lão phu hoàn toàn vô dụng!”

“Ngươi...” Gã đàn ông mặt đen giận dữ, thanh trường đao trong tay suýt nữa đã bổ xuống đầu Hạ Nhân.

Hạ Nhân không thèm để ý đến hắn, nhìn người phụ nữ rồi nói tiếp: “Nhưng ngươi thì khác!”

“Lão phu thấy ngươi khá có nhan sắc, nên phá lệ thu ngươi làm tỳ nữ!”

“Bây giờ, quỳ xuống đi, dâng thần nô ấn ký của ngươi lên!”

Vì bản thảo đã dùng hết từ hai ngày trước, trong dịp lễ cũng không viết được nhiều, sau này sẽ giữ mức ba chương mỗi ngày. Hơn nữa vốn chẳng còn hy vọng lọt vào top mười, nên các đạo hữu không cần trợ lực nữa…